

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg mener ikke, jeg har citeret artikel 302 om udpegning af særlige repræsentanter, men udenrigsministeren skal da ikke have utak for at pege på endnu et område, hvor beslutninger bliver truffet med flertalsafgørelser.

Næh, det, jeg nævnte, var artikel 300, stk. 2, litra c, og så kan udenrigsministeren jo komme med en lang række spidsfindige redegørelser om forbeslutningsprocessen osv. Sagen er altså bare den, at der er et udenrigspolitisk anliggende her, som, uanset hvordan forprocessen er, bliver vedtaget med flertalsafgørelser.

Men det, jeg sådan set godt vil holde ministeren op på, er særlig ministerens angreb på mine udtalelser om nationalstaternes suverænitet, for sagen er jo den, som jeg sagde i min ordførertale, at vi – og her inkluderer jeg altså også udenrigsministeren – overhovedet ingen mulighed har for at sige, hvor meget magt vi hermed overgiver til EU. Hvis udenrigsministeren tænker over den policy making-strategi, som EF-Domstolen altså i lang tid har lagt for dagen, så er det helt umuligt at sige, hvor meget EU vil komme til at regulere i fremtiden med den her forfatning.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, det er jeg også meget glad for, for det viser jo også, hvad jeg prøvede at sige i mine bemærkninger her, at vi altså nu skal passe på, at vi ikke går ned og prøver at fortolke paragraffer og misbruge domme osv., thi jeg står her med Domstolens vurdering af den SU-sag fra England, som hr. Morten Messerschmidt brugte, og her står:

I den forbindelse bemærker Domstolen, at enhver medlemsstat frit kan sikre, at tildeling af støtte til dækning af leveomkostninger for studerende fra andre medlemslande ikke bliver til en urimelig byrde, der kan have konsekvenser for det samlede støttebeløb, der kan udbetales af denne stat. Det er således begrundet for en medlemsstat kun at tildele en sådan støtte til studerende, der har godtgjort at være integreret til en vis grad i samfundet i denne stat.

Den konkrete sag drejede sig altså om en person, der var kommet ind med sine forældre, da han var barn. Så den kan altså ikke gøres til, at man pludselig i Domstolen generelt har ændret SU-reglerne i landene.

Nu lyser lampen rødt. Jeg får sikkert et spørgsmål til, som giver mig mulighed for at fortsætte.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jo, men jeg brugte sådan set bare denne her dom til en illustration af, at EF-Domstolen altså blander sig i, hvordan vi regulerer vores interne fordelingspolitik. Der er Grzelczykdommen, som handlede om den belgiske minimexfordeling, svarende til den danske SU. Men det, jeg synes ministeren slipper meget let omkring, er altså at forholde sig til, at det med det udvidede traktatgrundlag, vi står over for, dels i del III, men altså også i hele del II, hele charteret, er fuldstændig umuligt at sige, hvor meget Domstolen vil tiltage sig af kompetence. Man kan jo altså nævne en lang række afgørelser.

Jeg har svært ved at tro, at ministeren skulle bestride, at EF-Domstolen har været noget af det mest politisk agerende organ i hele EU. Så vidner ministeren i hvert fald om ikke have fulgt med i den retspraksis, som har fundet sted i hvert fald i 1970'erne og 1980'erne. Og det er da, som i øvrigt Mads Bryde Andersen på forsiden af Berlingske Tidende i dag redegør for, et stort problem, at man ikke med klarhed kan sige, hvilke områder der i fremtiden vil blive reguleret af EU.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu er jeg glad for, at hr. Morten Messerschmidt taler om EF-Domstolens praksis i 1970'erne og 1980'erne, men vi skriver altså 2005, og det vil sige, at hr. Morten Messerschmidt sidder her og fortæller os om den praksis, som hr. Morten Messerschmidt var imod, dengang hr. Morten Messerschmidt var 11 år gammel eller sådan noget, men der er jo sket noget siden.

Med hensyn til denne her forside på Berlingske Tidende vil jeg godt gøre opmærksom på, at Justitsministeriet ved justitsminister Lene Espersen i dag har afgivet en udtalelse om Berlingskes forside og siger, at den ikke har ret meget på sig eller ikke har noget på sig:

Det fremgår udtrykkelig af charteret, at formålet er at synliggøre de grundliggende rettigheder, som allerede eksisterer i dag i EU. Det er derfor forkert at påstå, at EU's Domstol vil få øget kompetence på menneskeretsområdet som følge af forfatningstraktaten.